33e jaar. — Nr 54. — TWEEDE BLAD. — Zaterdag, 12 Mei 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 12 MEI 1906.

Merkwaardige Droomen.

UIT HET DUITSCH.

Het was op een Vrijdag. Juist om vijf uren stond ik van de theetafel op en ging in mijne kleedkamer om mij voor eene wandeling gereed te maken. Op het oogenblik dat ik den arm ophief om mijnen hoed op te zetten, werd het mij donker voor de oogen en ik zag water. In het water zag ik een paard, herkende den Vos van mijn broeder en onder het paard in het water zag ik mijn broeder.

Ik hechtte aan dezen «wakenden droom» zoo ls ik hem noemde, verder geen gewicht en dacht er niet meer aan.

Den volgenden dag kwam mijn broeder uit zijn in de nabijheid gelegen garnizoen om den Zaterdag avond en Zondag in het ouderlijk huis door te brengen.

Toen ik hem aan de theetafel tegenover mij zag zitten, viel mij mijn «droomgezicht» weer in en ik zeide tot hem :

— Denk eens, gisteren zag ik u eenskaps in het water onder uw Vos.

Mijn broeder keek mij ontsteld aan en vroeg :

— Wanneer was dat dan ?

— Om vijf uren, antwoordde ik en vertelde hem alles wat ik gezien had.

Eindelijk was hij van zijne verbazing bekomen en zeide :

— Ja, dat is zonderling ; eigenlijk wilde ik u in het geheel niets van de zaak vertellen, maar daar alles goed is afgeloopen, moogt ge het wel weten. Ik zwom gisteren met den Vos door de rivier. Het sloeg juist vijf uren toen ik te water ging. Bij het landen aan den oever sloeg de Vos achterover en ik kwam in het water onder hem te recht. Het duurde toch zoo lang dat een onderofficier een boot losgemaakt had om mij te redden. Nu, ik kwam echter zelf uit mijnen neteligen toestand, alles is geed afgeloopen. Ik heb nu water genoeg gedronken voor eenige dagen.

Ik had dus op hetzelfde oogenblik het ongeluk gezien als het gebeurd was.

Een zelfde geval ofschoon niet zoo heel duidelijk had ik op zekeren avond :

Mijn vader was op eene dienstreis en wij verwachtten hem den volgenden morgen terug. Ik ging vroeg naar bed en deed om 10 ure mijn licht uit. Op hetzelfde oogenblik ondervond ik een sterk gedruisch ; ik hoorde het niet maar had alleen het gevoel en een groote angst om mijn vader maakte zich van mij meester. Ik wist op dit oogenblik beslist dat hem iets was overkomen. Ik ontstak licht, mijne oogen vielen in den spiegel en ik zag dat mijn gelaat doodsbleek was. Het koude zweet stond mij op het voorhoofd en ik beefde over al mijne ledematen. In mijne angst bad ik : « Goede God, bescherm mijn vader ! »

Mijne opgewondenheid bedaarde en ik sliep spoedig vast in. Den volgenden morgen keerde mijn vader terug en hij trad onze woning binnen met de woorden : « Ge moogt blij zijn dat ge me nog terug ziet. » Hier volgt zijn verhaal :

« Ik nam in J. (een klein landstadje) mijnen intrek in een hotel, waarin ik sedert jaren op mijne dienstreizen dezelfde kamer bewoonde. Ik liet mijne koffers aanstonds naar boven brengen en dronk in de gelagkamer met de daar aanwezige personen van het stadje nog een glas bier.

« Toen ik naar boven ging brandde er in mijne komer geen licht meer, maar ik kende de kamer zeer goed en tastte in het donker. Ik opende de deur, wilde binnen gaan en viel met groot gedruisch den trap af. Toen ik weer tot mij zelven kwam, stond de waard met den dokter dien ik over weinige oogenblikken in de gelagkamer verlaten had, bij mij. Zij waren op het gerucht van mijnen val toegesneld.

« De waard was in groote verlegenheid, ten eerste omdat er geen licht brandde en ten tweede omdat hij verzuimd had mij te zeggen dat hij op de plaats van de kamer, die ik zoo dikwijls had betrokken, een trap had laten maken. Ik had den hals kunnen breken, maar gelukkiglijk ben ik er met eenige builen van afgekomen. »

Op mijne vraag hoe laat het was als dit gebeurde antwoordde mijn vader.

— Het was juist om 10 uren.

Het was wederom juist hetzelfde oogenblik waarop ik den doodsangst van mijn vader had uitgestaan.

Een andere droom heeft mij veel bezig gehouden. In den droom maakte ik een groot feest van ons vorstenhuis mede. De oude vorst, de jonge vorstin met hare zonen en geheele hofgezelschap waren bijeen. Daar werd eenskaps een der groote deuren geopend en de oude vorstin trad binnen, in kostbaar kanten kleed, waarin ik haar den laatsten maal gezien had. Ik verheugde mij in den droom er hartelijk over de zoo zeer beminde vorstin voor mij te zien. Eenskaps viel het mij in dat zij reeds lang dood was en toen ik ze nader beschouwde, zag ik dat zij voorzichtig was. Zij ging op de beide jonge prinsen toe en bleef voor hen staan. Ik zag voor haar den jongsten prins, ik zag duidelijk zijn gelaat, de lichte kleur en de gouden strepen van zijn uniform, ik zag hoe zij hem wenkte en naar de andere deur schreed. De jonge prins volgde haar. Daarna viel er een zwarte sluier over alles en ik ontwaakte.

Den volgenden morgend vertelde ik den akeligen droom aan mijne huisgenooten. Daar ik dikwijls stertgevallen vooruit gedroomd had, spraken wij veel over dezen droom en vreesden wij dat ons vorstenhuis spoedig in rouw zou gedompeld zijn. De oude vorst was reeds lang ziekelijk en daar hij een zeer hoogen ouderdom had, lag het voor de hand aan zijn spoedig einde te denken. Hoe stond ik verslagen toen vier weken daarna de tijding van den dood van den jongsten prins zich verspreidde. Hij was plotseling aan longontsteking gestorven.

ALLERLEI NIEUWS.

IN HET LAND DER TOREADORS. — Z. K. H. Prins Albert zal het huwelijk bijwonen van den koning van Spanje. Hij zal verblijven in het paleis der hertogin de Dinia.

De lezers die ter gelegenheid van het koninklijk huwelijk lust zouden hebben een speelreisje naar Madrid te doen, zullen voorzichtig handelen met hunnen geldbeugel goed op te vullen.

In de groote hotels zijn berichten uitgehangen, in 't Fransch, Engelsch en Spaansch waarbij gemeld wordt dat, te rekenen van 21 Mei tot het einde der feestelijkheden, de prijs van het logement op vijf honderd frank per dag gesteld wordt.

Men ziet dat de Spanjaards nog iets anders kunnen dan tegen stieren vechten en met castagnetten spelen, namelijk de menschen het wel afdoen.

— SCHOOLSCHIP. — Kommandant de Gerlache, die bevel voerde over de *Belgica*, op hare reis naar den Noordpool, stelt voor van het vaartuig een nieuw schoolschip te maken. Hij zou het schip uitrusten met de nieuwste toestellen en bereid zijn rond 15 Juli te vertrekken voor eene reis rond de wereld. Het voorstel is aan de regeering medegedeeld.

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

— TEGEN DE SLEEPROKKEN. — De gemeenteraad van Nordhausen heeft een bevel uitgevaardigd, waarbij het aan de dames, onder bedreiging van erge boeten en eenige dagen gevang, verboden wordt lange rokken te dragen.

—o— WAAROM vindt men in alle huisgezinnen *ELIXIR DE KEMPENAAR ?* Niet alleen omdat hij door de samenstelling van zuivere suiker en van eene zeer matige dosis gezuiverden alcool den aangenaamsten drank daarstelt die men wenschen kan, maar bovendien en vooral omdat de kostbare eigenschappen van de kruiden die hem zijnen lekkeren smaak geven, er eene echte gezondheid-likeur van maken ; verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeurhandelaars.

— 1740 METERS PER MINUUT. — Eene duivenliethebbersmaatschappij van Milaan had eenen prijskamp uitgeschreven uit Bologna, omtrent twee honderd kilometers ver. Eene duif was op haar hok terug één uur vijf en vijftig minuten na de oplating. Zij had gemiddeld 1750 meters per minuut gevlogen.

—o— GROTTEN VAN HAN. — Volledig door de electriciteit verlicht, nog tooverachtiger gemaakt door de onlangs gedane ontdekking van twee merkwaardige zalen in het onderaardsch gedeelte der Lesse, zijn de Grotten van Han bekend als een der schoonste uitstapjes van den wereldbol. Een ijzerenweg, Zwitsersch stelsel, brengt den reiziger aan den ingang der grotten door het toppunt van den berg van Han en voorbehoudt hem de schilderachtigste panoramas. Statie : Rochefort.

Meubelen in allen aard
Spiegels, Stoven, Lampen, enz.
Op Crediet
A la Providence,
4, KAMMENSTRAAT, NABIJ DE GROENE LAAN
ANTWERPEN.
Op Crediet
van af **1 fr. per week.**
Kleederen, stoffen, pelsen, hoeden, enz.
Billijke prijzen. — Gemakkelijke conditiën.

— ZONDERLINGE GENEZING. — De «Kölnische Zeitung» meldt : Anderhalf jaar geleden viel een jongen te Haver (Westfalen), die toen 13 jaar oud was, met het achterhoofd op het ijs. Hij had sedert dat ongeluk, ten gevolge van een hersenschudding, zijne spraak en gehoor verloren. Eenige dagen geleden wekte zijn broeder hem 's ochtends door eenen lichten tik op het hoofd, waarop de doofstomme het van pijn uitschreeuwde. Maar de spraak en het gehoor waren teruggekeerd en zijn tot nog toe gebleven.

—o— Aan de zwakke en bloedarmoedige personen beveelt men de Pil van Dr Raphaël dat het beste middel is om de bloedarmoede, de uitgeputheid, de bleekbeid, de hartkloppingen, de hoofdpijnen, enz. enz. te genezen. 1,75 fr. de doos.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt.
Tongeren : Apotheken, Swinkels en Vanderijst.

— WILDE REIZIGERS. — De stoomboot *Seydlitz*, van de Noord-Duitscher Lloyd, bracht bij hare laatste reis van Bremen naar New-York de volgende reizigers over : 9 olifanten, 6 tigers, 24 kooien met apen, 6 kooien luipaarden, 1 kooi hyenas, 3 witte beren, 3 lamas, en 12 kisten boas. Er waren 770 wilde dieren aan boord. Daarenboven 5,00 kanarievogels en verzamelingen vreemde vogelen, te zamen 8,000 stuks. Zeven bewakers zorgden voor de mondbehoetten van de wilde reizigers.

—o— Dank aan eene behendige schikking, wordt de antislijmachtige Pil van Dr Walthéry die het uitgekozen purgeermiddel onzer bevolking is, nu verkocht aan 1 fr. de doos. Dit nieuws zal voorzeker wel onthaalt worden bij den armen en den werkman.

—o— DE CHICOREI « DER TRAPPISTEN » der fabriek Vincart van Silly, maakt zoo goeden koffie dat de fijne kenners er geen andere meer willen.

— EEN DER GROOTSTE WERKEN die ooit in België zijn uitgevoerd, is wel het aanleggen van den Kunstberg te Brussel. Hoeveel die werken gaan kosten is nog niet uitgemaakt, doch zij zullen toch wel de honderd millioen frank nabij komen.

Tot heden bestede men reeds 12,725,000 fr. verdeeld als volgt :

Kleine uitgaven, 25,000 ; aankoop van eigendommen, 11,700.000 ; schadeloosstelling aan Brussel, 1,000.000.

Er blijven nog voor omstreeks 5 millioen 200.000 fr. eigendom aan te koopen, die dan dadelijk zullen gesloopt worden.

De werken zullen veel kosten, 't is waar, doch eens voltooid, zal de Kunstberg zijne weerga niet hebben in Europa.

— **Au Baccarat.**
Rue Cathédrale 96, Luik.
Kristallen voorwerpen, porceleinen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

— SLECHT GESCHRIFT. — De heer minister van openbaar onderwijs heeft het noodig geoordeeld, de aandacht der schoolopzieners te trekken op het slordig geschrift van de leerlingen der middelbare onderwijsgestichten.

Hij heeft bevolen dat er, om het overwerken te vermijden en gelegenheid te geven meer zorg te besteden aan het schrift, niet meer schrijfwerk zal gegeven worden dan streng noodig is.

En er moet, zelfs voor de groote leerlingen, nog ten minste een uur per week schrijfles worden gegeven.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

— STRAFVERMINDERING IN CRIMINEELE ZAKEN. — Naar luid de wet van 1888 mogen de veroordeelden tot levenslangen dwangarbeid, voorloopig in vrijheid worden gelaten na meer dan 10 jaar opsluiting of meer dan 14 jaar, wanneer zij in staat van hervalling verkeeren.

De ter dood veroordeelden, wier straf reeds in levenslangen dwangarbeid veranderd werd, zijn van de gunst der voorwaardelijke vrijstelling niet uitgesloten, mits er echter rekening wordt gehouden met de zwaarte hunner misdeden en de noodzakelijkheid hunner verwijdering uit de samenleving.

Op einde van april waren er in onze gevangenissen nog verscheidene ter dood veroordeelden, wier straf in levenslangen dwangarbeid was veranderd. Zij behooren tot de volgende categories :

	Man.	Vrouw.
Zijnde min dan 5 jaar opgesloten	33	4
Van 5 tot 10 jaar.	15	1
Van 10 tot 20 jaar.	42	5
Van 20 tot 30 jaar.	23	1
Van meer dan 30 jaar . . .	3	0
	116	11

WAAROM NOG HOESTEN ?
wanneer wij openbaarlijk verzeker dat eene flesch **Borstsiroop De Pratere** altijd voldoende is om den geweldigsten en gevaarlijksten hoest te genezen. Alwie BORSTSIROOP DE PRATERE genomen heeft, kan niet nalaten zijne voldoening uit te drukken en zegt aan alwie het hooren wilt : « *Dat is waarlijk eene goede Borstremedie.* » Te bekomen in alle goede apotheken aan **2 franken** DE FLESCH. Te TONGEREN, bij Swinkels en Huydts ; te Hasselt : Machiels, Veltkamp en Schoofs ; te St-Truiden : Van Hooren.
GENEZING.

⁂ *Alhoewel Jantje niet gaarne roode kolen eet, neemt hij er bij het middagmaal nog eenen tweeden keer.*

— *Bravo ! jongen, zegt de moeder, dat is braaf van u, zooveel te eten.*

— *Ja, anders blijft er nog voor morgen over, was het antwoord.*

⁂ *Een oud soldaat had boven zijne herberg staan :*

In den Tabaer Moter
Hoe meer gij drinkt hoe beter.

⁂ *Heer, tot eene dame met veel kennissen. — Vindt gij het niet lastig, Meer, steeds zooveel bezoek te ontvangen, daar zijn zooveel menschen, die men niet geerne ziet ?*

Dame. — Dat kan ik juist niet zeggen. Al mijne gasten doen me eens genoegen : sommigen als zij komen, anderen als zij gaan...

AUX BUVEURS D'EAU DE VICHY.

On sait combien l'eau minérale française de Vichy est précieuse contre les maladies du foie et de l'estomac, si nombreuses dans notre pays, le rhumatisme, la gravelle, le diabète, etc. ses sources de Vichy appartenant à l'Etat français, qui portent les noms de *Célestins-Hôpital* et *Grande Grille* sont les meilleures et les plus connues. Il faut donc se garder des imitations et exiger toujours l'un de ces trois noms sur les étiquettes et les capsules des bouteilles. On est ainsi assuré de boire de l'eau naturelle authentique embouteillée à Vichy, sous le contrôle et la garantie de l'Etat et supportant facilement le transport. Les noms *Célestins, Hôpital* ou *Grande Grille*, sont imprimés en lettres blanches, sur fond noir dans le bas de l'étiquette.

WATER VAN MONDORF.
BRON VAN DEN STAAT.
Het Familie purgeermiddel.
Ten gevolge van den toemenden verkoop, en de overgroote verzendingen, hebben wij de prijzen kunnen verminderen.
Vraagt inlichtingen aan den Comptoir d'Exportation de l'Eau de Mondorf à Luxembourg.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u **GRATIS-FRANCO** een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

EMILE FLORKIN
62, rue de la Cathédrale, Luik
(TEGENOVER DE MÉNAGÈRE).
Specialiteit van *Hemden op maat voor Heeren.*
Blousen op maat voor Damen.
Cols, Cravatten, Bretellen, Onderbroeken, Gilets enz.
Onderrokken, voorschoten, cols en lijnwaad voor Damen.
SPECIALITEIT VOOR 1e COMMUNIE
Zeer voordeelige prijzen. Werkhuizen in 't huis zelf

CENTRAAL OPTIEK CABINET VAN LUIK.
FRITZ
Ingenieur, Oogkundige, Gebreveteerd,
LUIK, 9, Leopoldstraat (1e verdieping).
HET GEZICHT VOOR ALLEN.
Alle gezichten gemeten zonder dwaling door den nieuwen optometer
« Autoptique FRITZ »
Brillen en pince-nez van af 1 fr. 50.
Het huis heeft geenen reiziger.

KALKOVENS DER OURTHE
BUREELEN : 63, RUE LARGE, CHÊNÉE.
Prijs-courant zonder verbinteuis :

Hydraulieke kalk in steen,	fr. 75.00
Gewone hydraulieke kalk, met zeer groote opbrengst	fr. 70.00
Hydraulieke kalk in poeder van Doornik,	fr. 95.00
Vette kalk voor plafonneerders,	fr. 90.00
Vette kalk voor den landbouw,	fr. 80.00
Kalkasch,	fr. 15.00

De wagon van 10.000 kilo koopwaar genomen en aanvaard, vertrek uit de werkhuizen.
Betaling op 30 dagen zonder escompte.

VERHUIZINGEN
Extra goed verzorgde wagens.
De ondergeteekende F. BOTTIN beveelt zich eerbiedig aan voor alle verhuizing of vervoer van meubels. Matige prijzen. Hanteering der meubels door ervaren werklieden.
F. BOTTIN
Vervoer en verzending :
GROOTE CAPUCIENENSTRAAT, **HASSELT.**

Maison DESSARD
Fre Rensonnet, Ep. Ed. Lochet
(SUCCESSEUR)
LIÈGE, 18, RUE LULAY, 18, LIÈGE.
Téléphone 88.
Couleurs, — Vernis. — Pinceaux. — Brosses. — Peaux. — Eponges. — Articles de ménage et articles pour le dessin. — Peintures et Décoration. *Prix avantageux.*

Laines et Tricots
MAISON KIRSCH-DONNAY
A LA CHAINE D'OR
Liége, Rue du Pont, 25, Liége.

Prix-courant des chaussettes d'enfants :

QUALITES	1	2	3	4	5	6	7
Ordinaires noires, laine	0.38	0.38	0.42	0.48	0.50	0.60	0.70
Prima noires et couleurs	0.30	0.40	0.45	0.50	0.60	0.70	0.80
Spécialité noires	0.30	0.35	0.35	0.45	0.50	0.60	0.70
Cachemire noire et coul.	0.40	0.45	0.55	0.60	0.70	0.80	0.90
Rayées à côtes couleurs	0.40	0.50	0.55	0.60	0.70	0.80	0.90
Rayées à côtes couleurs	0.40	0.50	0.55	0.60	0.70	0.80	0.90
Fines à rayures	0.40	0.50	0.55	0.60	0.70	0.80	0.90
» » anglaises	0.50	0.60	0.65	0.70	0.80	0.90	1.00
» bord cordajouxées	0.40	0.45	0.50	0.60	0.70	0.80	0.90
Coton blanc et couleurs	0.40	0.50	0.60	0.70	0.80	0.90	1.00
Coton blanc et couleurs	0.50	0.60	0.70	0.80	0.90	1.00	1.15
Fines à côtes et bottines	0.30	0.40	0.45	0.50	0.55	0.65	0.70

Allez voir l'immense choix de bas et chaussettes en laine et coton pour hommes et femmes. (Tout fait affiché aux étalages.

Seule maison à Liége vendant spécialement les LAINES et COTONS à tricoter et à crocheter.
Vaynes, chemises et gants en laine et en coton.

Mechelsche koekoek, witte en zwarte.
Merchtemsche witte eenden.
Broedeiëren, overal Eere- en Eerste Prijzen.
Bestrijding van alle ziekten.
Handboekje handelende over den Kiekenweek, Broeiën, Broeikassen, Voeding, enz., fr. 0,75 in postzegels.
Alex. Knaeps,
Gediplomeerde Leeraar door den Staat van Hoenderkweek,
MERCHTEM.

OM DE

MILLIOENEN

ROMAN VAN

Arnold BENNETT.

(21e VERVOLG.)

Dien avond, na het eten, zat het drietal in het salon, waar de heeren toelating kregen om te rooken. Het vertrek was groot, maar evenals het gansche huis, verwaarloosd en vervallen. De ouderwetsche meubels waren log, sterk en ongemakkelijk. Aan de muren hingen groote spiegels, die het licht van den grooten kroonluchter weerkaatsten.

Het was het uurtje van intieme gesprekken of van zwijgen. Het vuur in den grooten haard knetterde en vlamde gezellig. Sylviane en Peterson zaten in leunstoelen aan weerzijden er van. Forrest was opgestaan en speelde wat de piano, een deuntje uit *Carmen*. Peterson luisterde toe, met eene droomerige uitdrukking op zijn gelaat.

— De muziek schijnt herinneringen in u te wekken, zegde Sylviane eenskaps tot hem. Vertel mij toch eens iets van uwe vriendschap met mijn man.

— Wat moet ik daarvan vertellen ?

— Wel, om te beginnen, hoe gij malkaar hebt leeren kennen.

— Dat was zoo. Wij reden beiden, elk in een *fiacre*, te Parijs naar de *Gare du Midi*, en zijn *fiacre* botste tegen den mijnen zoodat al de reispakken over de straat vlogen en er een vreeselijk kruisvuur ontstond van Fransche en Engelsche vloeken. Zoo maakten wij kennis. Het bleek dat wij beiden op den sneltrein naar Lyon wilden, en wij beiden hem misten. Wij besloten dus nog een dag samen in Parijs te blijven, en wij werden de beste vrienden. Natuurlijk was toen, naar verhouding, het verschil en leeftijd tusschen Forrest en mij veel grooter, dan het nu is. Ik was toen pas 19 jaar, als ik mij niet vergis. Het was mijne eerste reis op het vasteland, en alle dingen hadden voor mij nog de eerste bekoring van het nieuwe.

— Welk een zonderlinge toeval ! zegde Sylviane. En sedert hebt ge zeker veel met elkaar verkeerd ?

— O ja, antwoordde Peterson. Wij hebben daarna samen veel gereisd, in allerlei landen van Europa, hij om oude schilderijen, en ik om oude gebouwen te zien. Maar het was te Cadix, dat wij eigenlijk een groot avontuur beleefden, op een avond, na eene opvoering van *Carmen*. Ik herinner het mij nog als den dag van gisteren. Wij slenterden na het theater nog wat langs de Alameda. En daar gebeurde toen iets... Maar ik heb Arthur moeten zweren, het nooit aan iemand te zullen vertellen.

— Mij moogt ge het toch wel zeggen ?

— Nu dan, het was kort en goed dit, dat hij mij het leven redde. In bijzonderheden mag ik niet treden.

— Ik had zoo iets al vermoed, zegde Sylviane. Eris in uwe houding tegenover elkaar iets dat mij iets van dien aard te denken gaf.

— Werkelijk ? Dat pleit voor uwe scherpzinnigheid... Zie, zegde hij, terwijl Forrest aan de piano eene nieuwe melodie aanhief, zie, als men hem daar zoo ziet zitten, dan zou men meenen dat hij nooit een dag in zijn leven ziek was geweest. Was het werkelijk zoo erg met hem ?

Sylviane leunde achterover en sloeg even hare hand naar haar gelaat.

— Ik zal u zeggen, zegde zij, met nokkende stem, ik zal zeggen wat ik nooit aan hem of aan iemand anders heb gezegd. Ik dacht vast en zeker dat hij sterven zou. Het was een wonder. Een wonder, waaraan ik zelfs nu nog nauwelijks gelooven kan. Ik had alle hoop reeds volslagen opgegeven. Ik was al op het punt mij neer te leggen en aan zijne zijde te sterven.

Peterson voelde de tranen in zijne oogen komen. Hij kuchte.

Ik wist niet dat het zoo erg was geweest, zegde hij. Arthur vertelde mij dat het dokter Colpus was, die hem gered heeft.

Sylviane huiverde.

— Dokter Colpus heeft hem gered door louter wilskracht. Hij heeft zes-en-dertig uren zijn ziekbed haast geen oogenblik verlaten.

Beiden zwegen. Forrest kwam van de piano terug.

— Mijn jeugdigen vriend, begon hij vroolijk, wij zijn onder ons, in vertrouwen. Vertel mij dus nu eens — hoeveel bezit ge nu eindelijk wel ? Dat zou ik toch wel gaarne eens weten.

— Zoudt ge ? zegde Peterson. En als ik het nu zeg, zult ge dan niet denken dat ik met spek schiet.

— Waarachtig niet !

— Nu dan, zooals ik hier zit, ben ik over de drie millioen waard.

Sylviane staarde in het vuur en verroerde zich niet.

— Zoo zoo ? zegde Arthur Forrest, heel kalm. Wel dan moet ik u toch zeggen, dat dit huis niet bijzonder past voor iemand met — om het zoo uit te drukken — zoo ruime middelen van bestaan. Vergeef mij mijne rondborstigheid — maar gij en ik zijn altoos rondborstig tegen elkaar geweest.

— Gij heb gelijk, gaf Peterson toe. Ik geef er dan ook niets om.

— Maar het is toch uw oude thuis, viel Sylviane in.

— In zekeren zin, ja. Maar ik was altijd op school of te Oxford, weet ge. En toen ik na mijn studietijd weigerde om fabriekant te worden, daar ik veel meer zin had in het vak van bouwkundige, toen gaf mijn geachte vader mij te verstaan dat ik vertrekken kon. Ik ging dus heen ; Radway Castle is nooit een thuis voor mij geweest, en mijne moeder stierf toen ik nog heel jong was. Voor mij is dit huis altijd leelijk en somber geweest, en mijn vader heeft nooit getracht het mij aantrekkelijk te maken. Hij en ik lagen met elkaar overhoop, en hoewel hij mij ongeveer honderd pond 's jaars toeschoof wist ik niet of hij mij onterven zou. Ik wist zelfs niet dat hij millionnair was. Hij was een bijzonder mensch — zacht gesproken.

Peterson's toon had een harden klank gekregen. Hij zweeg.

— En denkt ge hier toch te blijven wonen ? vroeg Forrest.

— O neen ! In geen geval. Ik ben al bezig een nieuw huis te bouwen, op den heuvel hier achter. Zooals ge weet, is bouwkunst mijne passie — bouwkunst en paarden. Twee jaar geleden, toen de notaris mij mijns vaders testament voorlas, was mijn besluit al genomen. Ik wilde Radway niet verlaten — maar ik wilde toch niet in dit ellendig huis blijven. Sedert ben ik voordurend bezig geweest met plannen voor een nieuw huis. Het zal het schoonste heerenhuis zijn in Staffordshire — en dat is veel gezegd. Zoodra ik in het bezit van mijn vermogen trad, ben ik aan den slag gegaan. Honderd man zijn er dagelijks aan het werk. De grondvesten liggen al, en de muren zijn al tot de tweede verdieping uit den grond.

— Gij zijt een toovenaar, M. Peterson, zegde Sylviane opewekt uit hare gewone *apathie*, terwijl Arthur Forrest verbaasd de handen incensloeg.

— Tooveren, mevrouw, is een der voorrechten van een millionnair.

— Wij moeten dat Aladdin's paleis toch eens zien ! lachte Forrest.

— Als ge lust hebt, dan rijden wij morgen na het ontbijt er heen.

— Best ! Forrest ging naar het venster en schoof het gordijn wat open. Wat een heerlijk avond ! Een volle maneschijn !

— Weet ge wat ! riep Peterson op een plotselingen inval gekomen, laten wij ons warm aankleeden en van avond nog er heengaan ! Hebt ge lust, Mevr. Forrest ? Het is niet ver, en het uitzicht op de Vijf steden is juist in het donker iets prachtigs. Hoe is 't ? Wat denkt u er van ?

Forrest zag zijne vrouw aan, en zij knikte instemmend.

— Wij zullen u uwen zin maar geven, Peterson, zegde Forrest. Gij zijt een beetje gek, maar dat is eene reden te meer.

Bij deze woorden fronste Arthur Peterson plotseling zijn voorhoofd. Het was of hij met moeite eene opwelling van wrevel bedwong.

— Beste kerel, zegde hij, ik moet u vriendelijk verzoeken mij niet als gek te beschouwen.

— Maar ge zijt het toch, lachtte Forrest.

— O ja, laat ons gaan ! Het zal een avontuurke wezen, zegde Sylviane grelig.

(Wordt vervolgd.)